

Náš tip na květen 2017

dětská: Zachráněný dědeček, Karel IV. únos v Paříži, Co má vědět správný Čech -

naučná: Proc se lidé zabíjejí, Erotické dějiny Versailles (1661-1789), Cesta na Aljašku -

beletrie: Země odpoledního slunce, Skřípot šterku vyrůstala jsem mezi mormony, Opozdilec

Dětská:

Zachráněný dědeček

Štěpán Zavřel

Dědeček Tomáš už dávno nebyl mladý, a přesto byl ještě pořád přeborník v jízdě na kolečkových bruslích a vůbec měl velký talent pro kouzla a všelijaké kulišárny. Jenom s ním se rybička v akváriu změnila v draka a vrabci na zahradě v barevné tropické ptáky. A každý večer dětem vyprávěl pohádky. Děti ho měly rády a všem bylo společně moc dobře. Až jednoho dne starosta oznámil, že ve městě otevřel domov pro staré lidi, kam všechny staroušky a stařenky odstěhují. A začal hon na staříky!

Karel IV. únos v Paříži

Veronika Válková

Na půdě starého domu, do kterého se právě s rodiči přistěhovala, najde Bára podivný starý atlas. Poznává mapy jednotlivých světadílů, kontinenty však přesto vypadají jinak než ve školním atlase. Když se pak jedné mapy dotkne, půda zmizí a Bára se ocitá přímo na královském dvoře ve středověké Paříži. A první, koho potká, je mladík, který se jí představí jako Karel. Zmíní se sice o tom, že brzy přijede i jeho otec Jan Lucemburský, ale Bára dávala ve škole při dějepisu pozor jen občas... V závěru knihy si Bára do deníčku poznamenává důležitá data a události z Karlova života.; Příběh dvanáctileté Báry, která se ocitne v minulosti, je zároveň příběhem teprve čtrnáctiletého budoucího českého krále a římského císaře Karla IV.

Co má vědět správný Čech 111 velkých vyprávění o malé zemi

Michal Vaněček

Na co mohou být Češi hrdí, čím se proslavili nejen doma, ale i ve světě. Vlastivědné znalosti k posílení vlastenectví u dětí.; Publikace rozdělena na tři části. První dvě se věnují všeobecným vlastivědným údajům (hymna; symboly; rozloha; apod.) a stručné historii země (tradiční základní periodizace historických období). Třetí, nerozsáhlejší část je abecedně řazený seznam všeho, co se váže k České republice. Najdete zde takové velikány, jako jsou Antonín Dvořák, Jaromír Jágr, ale i Jára Cimrman. O své místo na výsluní se pak vedle krevních skupin hlásí také lodní šroub, díky své velikosti i Stalinova socha na Letné. Obsah na konci

knihy zároveň slouží jako rejstřík.

Naučná:

Proč se lidé zabíjejí evoluční okno do lidské duše

Jan Zrzavý

Každoročně asi půl milionu lidí umírá násilnou smrtí uprostřed hlubokého míru. Nezdá se, že by se lidé k vraždění rozhodovali bez vážných důvodů a své oběti si vybírali náhodně; vražedné chování vykazuje nějakou logiku. Evoluční biolog Jan Zrzavý ukazuje, jak se genetické i ekologické vztahy mezi lidmi podílejí na naší ochotě vraždit i na riziku, že budeme zavražděni. Proč muži vraždí spíš nevlastní děti, kdežto ženy vlastní? Vraždí se spíš manželky mladé, nebo staré? Proč 20 let po legalizaci potratů prudce klesá počet vražd? Páchají genocidu sousedních skupin i šimpanzi? A proč vlastně Heinrich Himmler nařídil vyšetřování zločinů v německých koncentračních táborech?

Erotické dějiny Versailles (1661-1789)

Michel Vergé-Franceschi

Jsou Versailles místem symbolizujícím moc? Ano, ale také místem rozkoše, touhy a hýření. Ze skromného loveckého pavilonu po svém otci Ludvíku XIII. si Ludvík XIV. zbudoval mládenecký příbytek, aby se měl kam uchýlit se svými prvními láskami, jako byla Louise de La Vallière. Později si přes zásadní nesouhlas svého ministra financí Colberta prosadil, že si tam zařídí nevěstinec svých mladých let. A tak se tam v rozverném víru střídaly milenky a jeho oblíbenkyně, počínaje paní de Montespan a konče paní de Maintenon, ale i ženy, s nimiž král zažíval chvilkové milostné povyražení na jediný večer..

Cesta na Aljašku

Jan Šťastný

Cestopisný příběh o tom jak se plní sny. Dlouhá životní cesta z České republiky přes kraj světa až na Aljašku. Autobus, vlak, automobil i zaoceánský parník. Všechny tyto dopravní prostředky nám umožnily uskutečnit nejkrásnější a nejobdružnější cestu na daleký sever do přírodou rozmanité a pohádkové země.

Beletrie:

Země odpoledního slunce

Barbara Wood

Píše se rok 1920 a dvacetiletá Elizabeth Van Lindenová se stejně jako její vrstevníci pokouší co nejrychleji se vymanit z konvencí, na kterých lpí generace jejích rodičů a které po válce už nemohou platit. Svobodný život se vydá hledat s milovaným mužem do jihozápadní Kalifornie, kde pořád ještě na odvážlivce a dobrodruhy čekají skvělé příležitosti. Brzy zjistí, že si vzala člověka, kterého vůbec nezná, sobeckého, bezohledného a s násilnickými sklony. Ale nevzdá se, snaží se najít smysl života v práci pro místní bílou i indiánskou komunitu a přitom tajně sní o nové lásce. Dosáhne štěstí, jež si zaslouží?

Skřípot štěrku vyrůstala jsem mezi mormony

Ruth Wariner

Být dívkou a žít v mormonské komunitě spravedlivých není žádný med ani tehdy, jste-li vnučkou jejích zakladatelů a devětatřicátým dítětem jejího vůdce. Autorčin dědeček a babička LeBaronovi založili stejnojmennou kolonii na severomexickém venkově v roce 1944 a záhy se k nim připojily další polygamní rodiny. Když byl v rámci mocenského boje dívčin otec zavražděn, matka (autorka byla jejím čtvrtým dítětem) se provdala za despota a surovce, který zneužíval dokonce i vlastní děti. Po rodinné tragédii se jeho nevlastní potomci odhodlali k odvážnému útěku do Spojených států amerických, kde se autorka usadila a šťastně provdala.

Opozdilec

Dimitri Verhulst

V posledním zoufalém pokusu, jak mít konečně pokoj od vlastní manželky, se Désiré Cordier rozhodne, že bude předstírat Alzheimerovu chorobu. S precizností sobě vlastní nastuduje projevy této nemoci a dokáže je předstírat tak dokonale, že skončí v zařízení pro demenční pacienty, pryč od všeho, co mu tak pilo krev. Ale za jakou cenu?